

livsvigtig karakter for Færøerne, og derfor stemmer vi heller ikke imod. Vi stemmer ikke for beslutningsforslaget, og vi stemmer ikke imod aftalen i Finansudvalget.

Til hr. Jørgen Estrup: Sandheden er tilsyneladende ilde hørt. Jeg kan ikke ændre min sprogbrug, for jeg forsøger blot at fortælle sandheden. Jeg vil fastholde mit ordvalg, jeg vil fastholde, at der er tale om, at regeringen har købt sig til et flertal for sin pinsepakke, og jeg vil fastholde, at det er en helt uværdig og utidig sammenblanding af to af hinanden uafhængige ting.

Første næstformand (Birte Weiss):

Så bliver det den sidste runde korte bemærkninger i denne omgang, og først hr. Frank Aaen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg nåede så ikke at få et svar, men jeg skal bare tage fat i det allersidste, nemlig påstanden om at regeringen har købt sig til et flertal, og jeg vil spørge fru Ulla Tørnæs: Uanset køb eller ikke køb, er det flertal, der manifesterer sig for pinsepakken, ikke fuldstændig identisk med det flertal, de danske vælgere stemte ind i Folketinget?

(Kort bemærkning).

Jóannes Eidesgaard (FÆR):

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg er lidt såret over denne debat.

Jeg føler, at fru Ulla Tørnæs drager min politiske troværdighed i tvivl, og det bekymrer mig meget. Jeg har ikke været i kontakt med finansministeren før forhandlingerne eller under forhandlingerne og har ikke fået nogen henvendelse af nogen som helst slags vedrørende min stillingtagen i Folketingssalen. Jeg mener, jeg med god samvittighed kan sige, at min holdning fra dengang jeg blev valgt og til i dag ikke har ændret sig, hverken til pinsepakken eller til andre sager.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Blot for en ordens skyld gentager jeg over for hr. Eidesgaard, at jeg blander mig ikke i hr. Eidesgaards forhold til det danske Socialdemokrati og dermed heller ikke i hr. Eidesgaards forhold til finansministeren. Men vi har netop hørt hr. Óli Breckmann her fra talerstolen for-

tælle, hvordan hr. Óli Breckmann som medlem af det danske Folketing blev inddraget i den sidste fase af forhandlingerne om Færøaftalen, og dermed mener jeg også, jeg har fået bekræftet, at mit ordvalg var rigtigt. Der var tale om en sammenkædning og dermed også tale om køb af et flertal for en dansk skatteforhøjelse.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Med dette aktstykke er der sat tal på den fadæse og den mangel på omhu, Nyrupregeringen præsterede i foråret 1993, da den skulle håndtere den såkaldte bankkrise på Færøerne og ved den lejlighed tvang en aftale igennem over for de færøske forhandlere på meget, meget brutal vis, sådan som det er beskrevet i den undersøgelsesrapport, vi havde til diskussion for nogle måneder siden. Man gjorde det, uden at man fra ministrenes side havde sat sig ind i de egentlige konsekvenser af denne aftale, uden at have læst de notater, embedsmændene havde stillet til rådighed, uden at stille embedsmændene selv de mest elementære spørgsmål om konsekvenserne og uden at sikre sig Nationalbankens opbakning. Denne fadæse er der nu sat tal på, og på Det Konservative Folkepartis vegne vil jeg sige, at vi ikke er i tvivl om, at det danske samfund på den baggrund skylder det færøske samfund en kompensation.

Bankaftalen i foråret 1993 var regeringens ansvar, og vurderingen af, om den aftalte kompensation står i et rimeligt forhold til fadæsen, er efter Det Konservative Folkepartis opfattelse også regeringens ansvar. Vi vil ikke modsætte os, at der bliver udbetalt en sådan kompensation.

Som det for et øjeblik siden fremgik af debatten, er det jo svært ikke at sammenkæde denne Færøaftale med den diskussion, vi har i øjeblikket her i Folketinget om pinsepakken. Jeg har ikke været flue på væggen under forhandlingerne, jeg har kun pressens omtale til min disposition, men det er mit indtryk, at de færøske forhandlere har optrådt kløgtigt og dygtigt og har opnået et for Færøerne særdeles tilfredsstillende resultat. Jeg mener også, de to færøske folketingsmedlemmer set ud fra et færøsk synspunkt har optrådt særdeles klogt i dette forløb, hvilket jo også har givet sig udtryk i glædesudbrud fra hr. Óli Breckmanns side. Det forstår jeg udmærket baggrunden for, og hvis nogen skal bebrejdes noget i denne sag, er det regeringen.

Som sagt har jeg ikke været flue på væggen, men derimod har jeg deltaget i forhandlingerne